

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: Kantongerecht Rotterdam 2009-07-28

Heerma van Voss, G.J.J.

Citation

Heerma van Voss, G. J. J. (2009). Annotation: Kantongerecht Rotterdam 2009-07-28. *Or Informatie*, 11, 43. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/14698>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/14698>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Grenzen aan het instemmingsrecht

Een ondernemer wijzigt vier regelingen voor managers die buiten de cao vallen, zonder instemming aan de cor te vragen. De cor vindt dat voor alle vier de wijzigingen instemming nodig was geweest en start daarop een procedure.

De wijzigingen hebben betrekking op:

- het vervallen van ADV- en leefsafhankelijke vrije dagen, met compensatie in het salaris;
- een vacaturestop voor onbepaalde tijd;
- het bevriezen van het salaris;
- wijziging van het variabele beloningssysteem. Er wordt voortaan twee keer per jaar uitgekeerd, en de berekening wordt aan de hand van de targets gewijzigd.

De kantonrechter oordeelt ten aanzien van alle vier punten dat er geen instemmingsrecht is.

Het vervallen van ADV- en leefsafhankelijke vrije dagen betreft een primaire arbeidsvoorwaarde. Uit de jurisprudentie blijkt dat de or daarover geen instemmingsrecht heeft. De compensatieregeling vormt geen

wijziging van een beloningssysteem. De leeftijdsafhankelijke dagen hebben ook niet tot doel de arbeidsomstandigheden te regelen en een vacaturestop valt niet onder het aanstellingsbeleid. Verder is bevriezing van salaris geen wijziging van een beloningssysteem. De wijziging ten aanzien van het tijdstip van uitbetaling evenmin, omdat het niets te maken heeft met het koppelen van beloningen aan functies en heeft geen betrekking op de onderlinge rangorde van de beloningen.

Overeenkomst

Dat de ondernemer eerdere wijzigingen van regelingen onverplicht ter instemming aan de centrale ondernemingsraad heeft voorgelegd, brengt niet mee dat hij dit ook voor toekomstige wij-

zigingen moet doen. Art. 32 WOR verlangt een schriftelijke overeenkomst waarmee aan de ondernemingsraad meer dan de wettelijke bevoegdheden zijn toegekend. Zo'n overeenkomst is niet gesloten, net zo min dat de ondernemer een toezegging heeft gedaan waaraan de cor rechten kan ontleen.

Commentaar

Deze uitspraak demonstreert weer eens dat het instemmingsrecht in de praktijk weinig betekenis heeft. De or heeft vaak alleen een instemmingsrecht over roosters en het opnemen van vakantiedagen. Het zou veel meer voor de hand liggen als de or instemmingsrecht had over alle arbeidsvoorwaarden die niet in een cao zijn geregeld. Maar door de restrictieve uitleg van de Hoge Raad wordt alles wat maar in de buurt komt van primaire arbeidsvoorwaarden buiten het instemmingsrecht gehouden. Een tweede oorzaak ligt in de houding van sommige vakbonden in de SER, die de or geen instemmingsrecht willen geven over primaire arbeidsvoorwaarden.

Indien dat wel was bepaald, hadden de moeizame discussies over de grenzen van het instemmingsrecht tot het verleden behoord. Gelukkig zijn er veel ondernemers die zich van de beperkingen niets aantrekken en wel met hun ondernemingsraad over primaire arbeidsvoorwaarden spreken als een kwestie niet in een cao is geregeld. Maar als dit niet uitdrukkelijk in een convenant is geregeld, kan men daar volgens deze kantonrechter ook weer heel gemakkelijk op terugkomen.

Kantonrechter Rotterdam, 28 juli 2009, JAR 2009/210

Guus Heerma van Voss is hoogleraar sociaal recht aan de Universiteit Leiden